

Sveta Obitelj Isusa, Marije i Josipa B

*Bog se na zemlji pojavio
i među ljudima se udomio. (Bar 3,38)*

Prvo čitanje

Sirah 3,2-6.12-14

Gospodin slavi oca u djeci njegovoj, i učvršćuje pravo majke nad sinovima njezinim. Tko štuje oca, okajava grijeha svoje, i tko časti majku svoju, sabire blago. Tko štuje oca, radovat će se sa svoje djece i bit će uslišan u dan molitve svoje. Tko časti oca svojeg, dugo će živjeti; i sluša Gospodina tko čini radost majci svojoj. Sine moj, pomoz i oca svoga u starosti, i ne žalosti ga za života njegova. Ako mu i razum klone, budi blag s njime i ne grdi ga ti, koji si u punoj snazi. Jer, ne zaboravlja se milost prema ocu, već se uračunava u oprost grijeha.

Drugo čitanje

Kološanima 3,12-21

Braćo i sestre! Zaodjenite se – kao izabranici Božji, sveti i ljubljani – u milosrdno srce, dobrotivost, poniznost, blagost, strpljivost te podnosite jedni druge praštajući, ako tko ima protiv koga kakvu pritužbu! Kao što je Gospodin vama oprostio, tako i vi! A povrh svega – ljubav! To je sveza savršenstva! I mir Kristov neka upravlja srcima vašim – mir na koji ste pozvani u jednom tijelu! I zahvalni budite! Riječ Kristova neka u svem bogatstvu prebiva u vama! U svakoj se mudrosti poučavajte i urazumljujte! Psalmima, hvalospjevima, pjesmama duhovnim od srca pjevajte hvalu Bogu! I sve što god riječju ili djelom činite, sve činite u Imenu Gospodina Isusa, zahvaljujući Bogu Ocu po njemu! Žene, pokoravajte se svojim muževima, kao što dolikuje u Gospodinu! Muževi, ljubite svoje žene i ne budite osorni prema njima! Djeco, slušajte roditelje u svemu, ta to je milo u Gospodinu! Očevi, ne ogorčujte svoje djece, da ne klone duhom!

Kad se, po Mojsijevu Zakonu, navršiše dani njihova čišćenja, poniješe Isusa u Jeruzalem da ga prikažu Gospodinu – kao što piše u Zakonu Gospodnjem.

Kad obaviše sve po Zakonu Gospodnjem, vratiše se u Galileju, u svoj grad Nazaret. A Dijete je raslo, jačalo i napunjalo se mudrosti i milost je Božja bila na njemu.

Za razmišljanje

Čitanja današnjega dana konfrontiraju nas s dvije glavne misli: s jedne strane prisutnost Božja u našem najužem životnom okruženju – u obitelji, a s druge strane sa tzv. "Svetom obitelji" – Isusovu životu s njegovim roditeljima.

Čitanja iz knjige Sirahove i iz poslanice Kološanima stavljaju nam pred oči idealnu obitelj onog vremena. Ideali, koji ovdje dolaze do izražaja, imaju trajnu vrijednost. Konkretizacija vjerojatno više ne odgovara našem vremenu. Ipak, ostaje poruka da uvijek valja ostvariti ideale, želi li se stvoriti radostan dom. Činimo li sve u ime Isusovo i u svjetlu Evandjelja, i naši će se odnosi pozitivno razvijati.

Evandjelja triju godišnjih ciklusa donose različite slike iz Isusovog života, koje nipošto nisu tek idiličan prikaz. Pitanje suvremenika o podrijetlu tog Isusa iz Nazareta, suvremenika koji za njegovo rođenje u Betlehemu nisu znali, te su bili iznenađeni da bi nekakav Mesija mogao doći iz Galileje, Matej pokušava opravdati rekonstrukcijom životnih okonosti iz Isusova djetinjstva. Isprva izvješćuje o bijegu u Egipat pred Herodovim progonstvom. Time se Isus pridružuje sudbini izabranog naroda. Konačno se obitelj vraća u Izrael i nastanjuje se u Nazaretu – što i potvrđuje Isusovo prezime. Tako Isus već od rođenja živi u znaku trpljenja i križa.

Obje zgrade u hramu – kako ona o posvećenju djeteta Bogu prema propisanom zakonu, tako i prvo hodočašće dvanaestogodišnjaka u Jeruzalem – potcrtavaju "rast u mudrosti i milosti" onog djeteta, koje je od početka bilo posvećeno svom poslanju. Luka naviješta njegovo patničko i slavno zvanje: Isus će biti znak osporavanja i razdvajanja, ali i svjetlo poganima i slava puka svoga izraelskoga. Već kao dvanaestogodišnjak proživljava svoju uskrsnu sudbinu, kad se izgubio i nakon tri dana opet bio pronađen u kući Oca svojega.

Svi ovi izvještaji nam pokazuju da Sveta obitelj nipošto nije bila obitelj bez problema. Josip i Marija pokušavahu, onoliko koliko razumijevahu, dijeliti život svog tako zbunjujućeg sina i pratiti ga na putu postepenog razotkrivenja njegove tajne. Oni zaslužuju naše divljenje za tu svoju raspoloživost i otvorenost za Božje puteve s njima.

Sveta Obitelj Isusa, Marije i Josipa B

*Bog se na zemlji pojavio
i među ljudima se udomio. (Bar 3,38)*

Prvo čitanje

Sirah 3,2-6.12-14

Gospodin slavi oca u djeci njegovoj, i učvršćuje pravo majke nad sinovima njezinim. Tko štuje oca, okajava grijeha svoje, i tko časti majku svoju, sabire blago. Tko štuje oca, radovat će se sa svoje djece i bit će uslišan u dan molitve svoje. Tko časti oca svojeg, dugo će živjeti; i sluša Gospodina tko čini radost majci svojoj. Sine moj, pomози oca svoga u starosti, i ne žalosti ga za života njegova. Ako mu i razum klone, budi blag s njime i ne grdi ga ti, koji si u punoj snazi. Jer, ne zaboravlja se milost prema ocu, već se uračunava u oprost grijeha.

Drugo čitanje

Kološanima 3,12-21

Braćo i sestre! Zaodjenite se – kao izabranici Božji, sveti i ljubljени – u milosrdno srce, dobrostivost, poniznost, blagost, strpljivost te podnosite jedni druge praštajući, ako tko ima protiv koga kakvu pritužbu! Kao što je Gospodin vama oprostio, tako i vi! A povrh svega – ljubav! To je sveza savršenstva! I mir Kristov neka upravlja srcima vašim – mir na koji ste pozvani u jednom tijelu! I zahvalni budite! Riječ Kristova neka u svem bogatstvu prebiva u vama! U svakoj se mudrosti poučavajte i urazumljajte! Psalmima, hvalospjevima, pjesmama duhovnim od srca pjevajte hvalu Bogu! I sve što god riječju ili djelom činite, sve činite u Imenu Gospodina Isusa, zahvaljujući Bogu Ocu po njemu! Žene, pokoravajte se svojim muževima, kao što dolikuje u Gospodinu! Muževi, ljubite svoje žene i ne budite osorni prema njima! Djeco, slušajte roditelje u svemu, ta to je milo u Gospodinu! Očevi, ne ogorčujte svoje djece, da ne klonu duhom!

Evangelje

Luka 2,22-40

Kad se, po Mojsijevu Zakonu, navršise dani njihova čišćenja, poniješe Isusa u Jeruzalem da ga prikažu Gospodinu – kao što piše u Zakonu Gospodnjem:

"Svako muško prvorodenče neka se posveti Gospodinu!" i da prinesu žrtvu kako je rečeno u Zakonu Gospodnjem: dvije grlice ili dva golubića. Živio tada u Jeruzalemu čovjek po imenu Šimun. Taj čovjek, pravedan i bogobožan, iščekivaše Utjehu Izraelovu, i Duh Sveti bijaše na njemu. Objavio mu Duh Sveti da neće vidjeti smrt dok ne vidi Pomazanika Gospodnjega. Ponukan od Duha, dođe u Hram. I kad roditelji uniješe dijete Isusa, da obave što o njemu propisuje Zakon, primi ga on u naručje, blagoslovi Boga i reče:

"Sad otpuštaš slugu svojega, Gospodaru, po riječi svojoj i u miru! Ta vidješe oči moje spasenje tvoje koje si pripravio pred licem svih naroda: svjetlost na prosvjetljenje narodâ, slavu puka svoga izraelskoga." Otac njegov i majka divili se što se to o njemu govori. Šimun ih blagoslovi i reče Mariji, majci njegovoj: "Ovaj je evo postavljen na propast i uzdignuće mnogima u Izraelu i za znak osporavan – a i tebi će samoj mač probosti dušu – da se razotkriju namisli mnogih srdaca."

A bijaše neka proročica Ana, kći Penuelova, iz plemena Ašerova, žena veoma odmakla u godinama. Nakon djevojaštva živjela je s mužem sedam godina, a sama kao udovica do osamdeset i četvrte. Nije napuštala Hrama, nego je postovima i molitvama danju i noću služila Bogu. Upravo u taj čas nadođe. Hvalila je Boga i svima koji iščekivahu otkupljenje Jeruzalema pripovijedala o djetetu.

Kad obavije sve po Zakonu Gospodnjem, vratiše se u Galileju, u svoj grad Nazaret. A Dijete je raslo, jačalo i napunjalo se mudrosti i milost je Božja bila na njemu.

Za razmišljanje

Čitanja današnjega dana konfrontiraju nas s dvije glavne misli: s jedne strane prisutnost Božja u našem najužem životnom okruženju – u obitelji, a s druge strane sa tzv. "Svetom obitelji" – Isusovu životu s njegovim roditeljima. Čitanja iz knjige Sirahove i iz poslanice Kološanima stavljaju nam pred oči idealnu obitelj onog vremena. Ideali, koji ovdje dolaze do izražaja, imaju trajnu vrijednost. Konkretizacija vjerojatno više ne odgovara našem vremenu. Ipak, ostaje poruka da uvijek valja ostvariti ideale, želi li se stvoriti radostan dom. Činimo li sve u ime Isusovo i u svjetlu Evanđelja, i naši će se odnosi pozitivno razvijati.

Evanđelja triju godišnjih ciklusa donose različite slike iz Isusovog života, koje nipošto nisu tek idiličan prikaz. Pitanje suvremenika o podrijetlu tog Isusa iz Nazareta, suvremenika koji za njegovo rođenje u Betlehemu nisu znali, te su bili iznenađeni da bi nekakav Mesija mogao doći iz Galileje, Matej pokušava opravdati rekonstrukcijom životnih okonosti iz Isusova djetinjstva.

Isprva izvještuje o bijegu u Egipat pred Herodovim progonstvom. Time se Isus pridružuje sudbini izabranog naroda. Konačno se obitelj vraća u Izrael i nastanjuje se u Nazaretu – što i potvrđuje Isusovo prezime. Tako Isus već od rođenja živi u znaku trpljenja i križa.

Obje zgode u hramu – kako ona o posvećenju djeteta Bogu prema propisanom zakonu, tako i prvo hodočašće dvanaestgodišnjaka u Jeruzalem – potcrtavaju "rast u mudrosti i milosti" onog djeteta, koje je od početka bilo posvećeno svom poslanju. Luka naviješta njegovo patničko i slavno zvanje: Isus će biti znak osporavanja i razdvajanja, ali i svjetlo poganima i slava puka svoga izraelskoga. Već kao dvanaestogodišnjak proživljava svoju uskrsnu sudbinu, kad se izgubio i nakon tri dana opet bio pronađen u kući Oca svojega.

Svi ovi izvještaji nam pokazuju da Sveta obitelj nipošto nije bila obitelj bez problema. Josip i Marija pokušavahu, onoliko koliko razumijevahu, dijeliti život svog tako zbunjujućeg sina i pratiti ga na putu postepenog razotkrivenja njegove tajne. Oni zaslužuju naše divljenje za tu svoju raspoloživost i otvorenost za Božje puteve s njima.

Sveta Obitelj Isusa, Marije i Josipa B

*Bog se na zemlji pojavio
i među ljudima se udomio. (Bar 3,38)*

Prvo čitanje

Postanak 15,1-6; 21,1-3

U one dane: Dođe riječ Gospodnja Abram u viđenju: "Ne boj se, Abrame, ja sam ti zaštita; a nagrada tvoja bit će vrlo velika!" Abram odgovori: "Gospodine moj, Gospodine, čemu mi tvoji darovi, kad ostajem bez poroda, kad je mojoj kući nasljednik Elizer Damašćanin? Kako mi nisi dao potomstva – nastavi Abram – jedan će, eto, od mojih ukućana postati moj baštinik." Ali eto opet riječi Gospodnje: "Taj neće biti tvoj baštinik, nego će ti baštinik biti tvoj potomak." Bog izvede Abrama i reče: "Pogledaj na nebo i zvijezde prebroj ako ih možeš prebrojiti." A onda doda: "Toliko će biti tvoje potomstvo." Povjerova Abram Gospodinu i uračuna mu pravednost. Gospodin se sjeti Sare kako je rekao i učini joj kako je obećao: Sara začne i rodi Abrahamu sina u njegovoj starosti – u vrijeme koje je Bog označio. Abraham nadjene ime Izak svome sinu što mu ga Sara rodi.

Drugo čitanje

Hebrejima 11,8.11-12.17-19

Braćo i sestre! Vjerom pozvan, Abraham poslušao i zaputio se u kraj koji je imao primiti u baštinu, zaputio se ne znajući kamo ide. Vjerom i Sara unatoč svojoj dobi zadobi moć da začne, jer vjernim smatraše Onoga koji joj dade obećanje. Zato od jednoga, i to obamrla, nastala mnoštvo poput zvijezda na nebu i pijeska nebrojena na obali morskoj. Vjerom Abraham, kušan, prikaza Izaka. Jedinca prikazivaše on koji je primio obećanje, kome bi rečeno: Po Izaku će ti se nazivati potomstvo! – uvjeren da Bog može i od mrtvih uskrisiti.

Kad se, po Mojsijevu Zakonu, navršiše dani njihova čišćenja, poniješe Isusa u Jeruzalem da ga prikažu Gospodinu – kao što piše u Zakonu Gospodnjem.

Kad obaviše sve po Zakonu Gospodnjem, vratiše se u Galileju, u svoj grad Nazaret. A Dijete je raslo, jačalo i napunjalo se mudrosti i milost je Božja bila na njemu.

Za razmišljanje

Čitanja današnjega dana konfrontiraju nas s dvije glavne misli: s jedne strane prisutnost Božja u našem najužem životnom okruženju – u obitelji, a s druge strane sa tzv. "Svetom obitelji" – Isusovu životu s njegovim roditeljima.

Čitanja iz knjige Sirahove i iz poslanice Kološanima stavljaju nam pred oči idealnu obitelj onog vremena. Ideali, koji ovdje dolaze do izražaja, imaju trajnu vrijednost. Konkretizacija vjerojatno više ne odgovara našem vremenu. Ipak, ostaje poruka da uvijek valja ostvariti ideale, želi li se stvoriti radostan dom. Činimo li sve u ime Isusovo i u svjetlu Evandjelja, i naši će se odnosi pozitivno razvijati.

Evandjelja triju godišnjih ciklusa donose različite slike iz Isusovog života, koje nipošto nisu tek idiličan prikaz. Pitanje suvremenika o podrijetlu tog Isusa iz Nazareta, suvremenika koji za njegovo rođenje u Betlehemu nisu znali, te su bili iznenađeni da bi nekakav Mesija mogao doći iz Galileje, Matej pokušava opravdati rekonstrukcijom životnih okonosti iz Isusova djetinjstva. Isprva izvješćuje o bijegu u Egipat pred Herodovim progonstvom. Time se Isus pridružuje sudbini izabranog naroda. Konačno se obitelj vraća u Izrael i nastanjuje se u Nazaretu – što i potvrđuje Isusovo prezime. Tako Isus već od rođenja živi u znaku trpljenja i križa.

Obje zgrade u hramu – kako ona o posvećenju djeteta Bogu prema propisanom zakonu, tako i prvo hodočašće dvanaestogodišnjaka u Jeruzalem – potcrtavaju "rast u mudrosti i milosti" onog djeteta, koje je od početka bilo posvećeno svom poslanju. Luka naviješta njegovo patničko i slavno zvanje: Isus će biti znak osporavanja i razdvajanja, ali i svjetlo poganima i slava puka svoga izraelskoga. Već kao dvanaestogodišnjak proživljava svoju uskrsnu sudbinu, kad se izgubio i nakon tri dana opet bio pronađen u kući Oca svojega.

Svi ovi izvještaji nam pokazuju da Sveta obitelj nipošto nije bila obitelj bez problema. Josip i Marija pokušavahu, onoliko koliko razumijevahu, dijeliti život svog tako zbunjujućeg sina i pratiti ga na putu postepenog razotkrivenja njegove tajne. Oni zaslužuju naše divljenje za tu svoju raspoloživost i otvorenost za Božje puteve s njima.

Sveta Obitelj Isusa, Marije i Josipa B

*Bog se na zemlji pojavio
i među ljudima se udomio. (Bar 3,38)*

Prvo čitanje

Postanak 15,1-6; 21,1-3

U one dane: Dođe riječ Gospodnja Abram u viđenju: "Ne boj se, Abrame, ja sam ti zaštita; a nagrada tvoja bit će vrlo velika!" Abram odgovori: "Gospodine moj, Gospodine, čemu mi tvoji darovi, kad ostajem bez poroda, kad je mojoj kući nasljednik Elizer Damašćanin? Kako mi nisi dao potomstva – nastavi Abram – jedan će, eto, od mojih ukućana postati moj baštinik." Ali eto opet riječi Gospodnje: "Taj neće biti tvoj baštinik, nego će ti baštinik biti tvoj potomak." Bog izvede Abrama i reče: "Pogledaj na nebo i zvijezde prebroj ako ih možeš prebrojiti." A onda doda: "Toliko će biti tvoje potomstvo." Povjerova Abram Gospodinu i uračuna mu pravednost. Gospodin se sjeti Sare kako je rekao i učini joj kako je obećao: Sara začne i rodi Abrahamu sina u njegovoj starosti – u vrijeme koje je Bog označio. Abraham nadjene ime Izak svome sinu što mu ga Sara rodi.

Drugo čitanje

Hebrejima 11,8.11-12.17-19

Braćo i sestre! Vjerom pozvan, Abraham poslušao i zaputi se u kraj koji je imao primiti u baštinu, zaputi se ne znajući kamo ide. Vjerom i Sara unatoč svojoj dobi zadobi moć da začne, jer vjernim smatraše Onoga koji joj dade obećanje. Zato od jednoga, i to obamrla, nastala mnoštvo poput zvijezda na nebu i pijeska nebrojena na obali morskoj. Vjerom Abraham, kušan, prikaza Izaka. Jedinca prikazivaše on koji je primio obećanje, kome bi rečeno: Po Izaku će ti se nazivati potomstvo! – uvjeren da Bog može i od mrtvih uskrisiti.

Evandjelje

Luka 2,22-40

Kad se, po Mojsijevu Zakonu, navršilo dani njihova čišćenja, poniješe Isusa u Jeruzalem da ga prikažu Gospodinu – kao što piše u Zakonu Gospodnjem:

"Svako muško prvorodenče neka se posveti Gospodinu!" i da prinesu žrtvu kako je rečeno u Zakonu Gospodnjem: dvije grlice ili dva golubića. Živio tada u Jeruzalemu čovjek po imenu Šimun. Taj čovjek, pravedan i bogobožan, iščekivaše Utjehu Izraelovu, i Duh Sveti

bijaše na njemu. Objavio mu Duh Sveti da neće vidjeti smrt dok ne vidi Pomazanika Gospodnjega. Ponukan od Duha, dođe u Hram. I kad roditelji uniše dijete Isusa, da obave što o njemu propisuje Zakon, primi ga on u naručje, blagoslovi Boga i reče: "Sad otpuštaš slugu svojega, Gospodaru, po riječi svojoj i u miru! Ta vidješe oči moje spasenje tvoje koje si pripravio pred licem svih naroda: svjetlost na prosvjetljenje narodâ, slavu puka svoga izraelskoga." Otac njegov i majka divili se što se to o njemu govori. Šimun ih blagoslovi i reče Mariji, majci njegovoj: "Ovaj je evo postavljen na propast i uzdignuće mnogima u Izraelu i za znak osporavan – a i tebi će samoj mač probosti dušu – da se razotkriju namisli mnogih srdaca."

A bijaše neka proročica Ana, kći Penuelova, iz plemena Ašerova, žena veoma odmakla u godinama. Nakon djevojaštva živjela je s mužem sedam godina, a sama kao udovica do osamdeset i četvrte. Nije napuštala Hrama, nego je postovima i molitvama danju i noću služila Bogu. Upravo u taj čas nadođe. Hvalila je Boga i svima koji iščekivahu otkupljenje Jeruzalema pripovijedala o djetetu.

Kad obaviše sve po Zakonu Gospodnjem, vratiše se u Galileju, u svoj grad Nazaret. A Dijete je raslo, jačalo i napunjalno se mudrosti i milost je Božja bila na njemu.

Za razmišljanje

Čitanja današnjega dana konfrontiraju nas s dvije glavne misli: s jedne strane prisutnost Božja u našem najužem životnom okruženju – u obitelji, a s druge strane sa tzv. "Svetom obitelji" – Isusovu životu s njegovim roditeljima.

Čitanja iz knjige Sirahove i iz poslanice Kološanima stavljaju nam pred oči idealnu obitelj onog vremena. Ideali, koji ovdje dolaze do izražaja, imaju trajnu vrijednost. Konkretizacija vjerojatno više ne odgovara našem vremenu. Ipak, ostaje poruka da uvijek valja ostvariti ideale, želi li se stvoriti radostan dom. Činimo li sve u ime Isusovo i u svjetlu Evanđelja, i naši će se odnosi pozitivno razvijati.

Evanđelja triju godišnjih ciklusa donose različite slike iz Isusovog života, koje nipošto nisu tek idiličan prikaz. Pitanje suvremenika o podrijetlu tog Isusa iz Nazareta, suvremenika koji za njegovo rođenje u Betlehemu nisu znali, te su bili iznenađeni da bi nekakav Mesija mogao doći iz Galileje, Matej pokušava opravdati rekonstrukcijom životnih okonosti iz Isusova djetinjstva.

Isprva izvješćuje o bijegu u Egipat pred Herodovim progonstvom. Time se Isus pridružuje sudbini izabranog naroda. Konačno se obitelj vraća u Izrael i nastanjuje se u Nazaretu – što i potvrđuje Isusovo prezime. Tako Isus već od rođenja živi u znaku trpljenja i križa.

Obje zgode u hramu – kako ona o posvećenju djeteta Bogu prema propisanom zakonu, tako i prvo hodočašće dvanaestogodišnjaka u Jeruzalem – potcrtavaju "rast u mudrosti i milosti" onog djeteta, koje je od početka bilo posvećeno svom poslanju. Luka naviješta njegovo patničko i slavno zvanje: Isus će biti znak osporavanja i razdvajanja, ali i svjetlo poganima i slava puka svoga izraelskoga. Već kao dvanaestogodišnjak proživljava svoju uskrсну sudbinu, kad se izgubio i nakon tri dana opet bio pronađen u kući Oca svojega.

Svi ovi izvještaji nam pokazuju da Sveta obitelj nipošto nije bila obitelj bez problema. Josip i Marija pokušavahu, onoliko koliko razumijevahu, dijeliti život svog tako zbunjujućeg sina i pratiti ga na putu postepenog razotkrivenja njegove tajne. Oni zaslužuju naše divljenje za tu svoju raspoloživost i otvorenost za Božje puteve s njima.